

2003-09-16

NFS 2004:X

**Förslag till
Naturvårdsverkets allmänna råd om hantering av brännbart avfall och
organiskt avfall;**

beslutade den XX 2004.

Dessa allmänna råd ersätter tidigare allmänna råd (NFS 2001:22) om hantering av brännbart avfall.

Allmänt om brännbart avfall

Till 4 § avfallsförordningen (2001:1063)

Avfall vars delar består av både brännbart och ej brännbart material bör, om det inte är möjligt att separera materialen, klassificeras som brännbart eller ej brännbart utifrån avfallets sammantagna egenskaper. Exempel på avfall vars olika material kan vara omöjliga att separera genom sortering är laminat och möbler.

Till 19 § avfallsförordningen (2001:1063)

Kravet på att brännbart avfall skall förvaras skilt från annat avfall bör inte anses hindra att brännbart och ej brännbart avfall tillfälligtvis samlas upp i en behållare under förutsättning att avfallet kan sorteras på ett fullgott sätt innan det lämnar platsen för verksamheten.

Kravet på att brännbart och ej brännbart avfall skall transporteras åtskilt bör inte anses hindra att bägge avfallskategorierna transporteras i samma fordon om de förvaras i olika kärl eller på annat sätt är fysiskt åtskilda.

Till 9 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall

Som utsorterat brännbart avfall bör anses bl.a. sådant brännbart avfall som huvudsakligen är sorterat enligt Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2001:17) om hantering av brännbart avfall och som innehåller så små mängder ej brännbart avfall att den vidare behandlingen inte påverkas.

Vissa slag av utsorterat brännbart avfall bör av miljöskäl i första hand återvinnas genom biologisk behandling eller materialåtervinning.

Allmänna råd till NFS 2004:X

Sortering, förvaring och transport

Till 8 §

För att "ge möjlighet" till sortering bör kommunen bl.a. se till att det finns praktiska förutsättningar för sortering av hushållsavfall genom att t.ex. säkerställa att det finns lämpliga insamlingskärl och genom att anlägga återvinningscentraler. Kommunerna bör också ge råd och lämna den information som är nödvändig, för att hushållen och andra som ger upphov till hushållsavfall skall kunna sortera rätt.

Som mått på om kraven i bestämmelsen är uppfyllda, bör främst bedömas om de vidtagna åtgärderna gör det möjligt för hushållen att genom en rimlig insats sortera avfallet. Slutresultatet bör bli en fraktion av brännbart hushållsavfall som inte innehåller mer ej brännbart avfall eller farligt avfall, än att fraktionen i sin helhet är att anse som utsorterat brännbart avfall.

Till 9 §

Kommuner kan i den lokala renhållningsordningen ange vilka slag av brännbart avfall som skall sorteras särskilt.

Till 10 §

Avfallsmängderna bör anses som små om det tar ett eller flera år innan insamlingsbehållaren för den brännbara fraktionen är fylld. Ett exempel på när tillgängligt utrymme bör anses otillräckligt är om avfallet uppstår i ett tätt bebyggt område, exempelvis vid vindsröjning, och det inte är möjligt att få plats med fler än en container eller att använda en container med flera sorteringsfack.

Till 11 §

För att uppfylla kraven enligt miljöbalkens allmänna hänsynsregler, kan det finnas behov av att inrätta system för sortering som möjliggör en miljöanpassad användning av olika behandlingsmetoder och som går utöver kraven i dessa föreskrifter. Sådana system kan t.ex. innefatta utsortering av avfall som kan försämrats kvaliteten vid återvinning.

Till 12 §

Ett exempel på när tillgängligt utrymme bör anses otillräckligt är om avfallet uppstår i ett tätt bebyggt område och det inte är möjligt att få plats med fler än en container eller att använda en container med flera sorteringsfack.

Till 13 § 1

Exempel på när paragrafen bör vara tillämplig är vid nedskräpning eller när avfall dumpats.

Undantag från deponiförbud

Till 14 § 2

För att slammet skall anses vara komposterat bör den aktiva komposteringsfasen uppgå till minst 3 månader för rötat slam och minst 6 månader för icke rötat slam.

Till 14 § 4

Exempel på avfall som bör anses ha en homogen sammansättning är jord, sand (t.ex. gjuterisand) och tjärasfalt.

Till 14 § 5

Exempel på avfall som bör anses ha en heterogen sammansättning är sorterat bygg- och rivningsavfall.

Till 15 §

Exempel på avfall som kan komma i fråga för undantag är

- avfall som har sådan storlek eller sammansättning att det är svårhanterligt eller kan skada förbränningsutrustning, t.ex. stubbar, resårmatrasser, mattor och avfall som dammar,
- avfall innehållande höga halter av klor- eller kväveföreningar, ovulkaniserat gummiavfall och avfall som ger gnistbildning vid förbränning,
- latrin i kärl.

Undantaget bör inte anses tillämpligt om avfallet går att behandla så att det, i stället för att deponeras, kan förbrännas med energiutvinning eller återvinnas på annat sätt, och det inte kan anses orimligt att ställa krav på sådan behandling.

Omfattning av mätningen

Till 16 § och 17 §

Omfattningen av mätningen bör avgöras utifrån avfallets art enligt följande:

a) Avfall som regelbundet genereras i samma process.

Hit hör enskilda och oföränderliga avfallstyper som regelbundet genereras i samma process. Anläggningen och processen som genererar avfallet bör vara välkända och det material som används i processen bör vara väl definierade. Processen äger ofta rum i en enda anläggning. I andra fall kan avfallet komma från olika anläggningar, men kan ändå identifieras som en enskild ström med gemensamma egenskaper.

b) Avfall som inte regelbundet genereras.

Hit hör avfall som inte genereras regelbundet i samma process och samma anläggning, och inte ingår i en väldefinierad avfallsström.

För avfall enligt a) bör ett tillräckligt antal mätningar utföras för att visa hur TOC respektive det kalorimetriska värmevärdet kan variera för avfallet. Därefter bör det räcka med att mäta TOC respektive det kalorimetriska värmevärdet i avfallet minst en gång per år.

För avfall enligt b) bör TOC respektive det kalorimetriska värmevärdet mätas i varje producerad omgång av sådant avfall.

Vid provtagningen kan rekommendationerna följas som anges i Nordtest-metoden NT ENVIR 004 "Solid Waste, Particulate Materials: Sampling" 1996-05.

Dispens på grund av kapacitetsbrist för annan behandling än deponering

Till 18 §

En ansökan om dispens för att deponera utsorterat brännbart avfall bör i regel föregås av samråd med länsstyrelsen.

Till 19 §

En ansökan om dispens för deponering av *hushållsavfall* bör, utöver vad som framgår av paragrafen, innehålla

1. uppgift om kommunens namn, organisationsnummer, adress, telefonnummer och kontaktperson,
2. en redogörelse för aktuell behandling av hushållsavfall i kommunen med avseende på mängder och fördelning vad avser farligt avfall, materialåtervinning, biologisk behandling, förbränning och deponering,
3. en redogörelse för kapacitet för återvinning i regionen samt möjligheter att lagra avfallet i väntan på återvinning och
4. en redogörelse för hur ansökan uppfyller de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. miljöbalken, i synnerhet bestämmelserna i 5 §.

Redogörelsen enligt 4 bör innehålla en bedömning av möjligheterna att bygga ut såväl materialåtervinning som biologisk behandling och förbränning med energiutvinning. Vidare bör ingå en redovisning av hur det säkerställts att avfall till dessa behandlingsmetoder inte innehåller farligt avfall eller annat avfall som kan påverka den fortsatta behandlingen negativt.

Kapacitetsbrist bör anses vara visad om det av ansökan framgår att det inte är möjligt att få avfallet omhändertaget genom förbränning med energiutvinning, materialåtervinning eller biologisk behandling och att det inte heller finns möjlighet till lagring i avvaktan på sådan behandling. Ansökan bör innehålla en redovisning av resultatet av förfrågningar hos anläggningar i regionen.

Vid lagring bör olägenheter eller brand förebyggas på tillförlitligt sätt.

Som en region bör anses ett område motsvarande minst ett län. En region bör normalt också anses omfatta angränsande län, om det inte finns skäl till en annan bedömning med hänsyn till länens storlek och transportmöjligheter mellan länen.

Exempel på ändamålsenliga åtgärder kan vara planer eller beslut om att bygga ut behandlingskapacitet, alternativt åtgärder för att genom samarbete eller upphandling få tillgång till behandlingskapacitet.

Till 21 §

En ansökan om dispens för deponering av *annat avfall än hushållsavfall* bör, utöver vad som framgår av paragrafen, innehålla

1. uppgift om sökandens namn eller firma, organisationsnummer, adress, telefonnummer, kontaktperson, deponins namn, fastighetsbeteckning och tillsynsmyndighet,
 2. uppgifter om beslut om gällande tillstånd enligt miljöskyddslagen eller miljöbalken,
 3. uppgifter om den årliga mängd brännbart avfall som deponeras,
 4. ett underlag för sökandens bedömning av att det finns behov av deponering enligt ansökan och
 5. en redovisning av hur avfallslämnarna skall informeras enligt 19 § 4.
- Beträffande en regions storlek, se allmänna råd till 20 §.

Till 22 §

Efter revidering bör den tidigare ansökan kunna ligga till grund för beslut om eventuellt förnyad dispens. En ny ansökan bör normalt lämnas in minst tre månader innan det finns behov av ett förnyat beslut om dispens.

Beslut om dispens bör förenas med villkor om mängd och slag av brännbart avfall som får deponeras. I villkoren för dispens att deponera hushållsavfall bör krävas att de åtgärder som redovisats enligt föreskrifternas 19 § 4 skall vidtas enligt ansökan. I fråga om annat avfall än hushållsavfall bör ställas villkor om hur information enligt föreskrifternas 21 § 4 skall lämnas.

Dispens i övriga fall

Till 23 §

Haverier eller planerade driftstopp vid förbränningsanläggningar bör normalt inte anses utgöra särskilda skäl för dispens. Avfall som av sådana orsaker inte kan behandlas vid anläggningen bör i första hand återvinnas vid annan anläggning eller lagras i avvaktan på återvinning.